

A. Dôvodová správa – všeobecná časť

Dobrovoľníctvo ponúka možnosti participácie pre všetky skupiny obyvateľstva (z hľadiska pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia), významne prispieva k ekonomike našej krajiny, je dôležitým nositeľom sociálneho kapitálu, prispieva k sociálnej inklúzii a prináša inovatívne riešenia spoločenských problémov. Dobrovoľníctvo má priamy vplyv na formovanie detí a mladých ľudí a ich hodnôt, na zvyšovanie ich záujmu o prostredie a spoločnosť, v ktorej žijú. Dobrovoľníctvo tiež podporuje aktívne občianstvo, je prostriedkom osobného rozvoja ľudí a ich sociálnej participácie. Poskytuje priestor na sebarealizáciu, je nástrojom na získavanie a rozvíjanie zručností, čím prispieva k zvyšovaniu zamestnateľnosti a k rozvíjaniu ich konkurencieschopnosti. Zároveň naplňa aktuálne potreby spoločnosti a prináša prospech všetkým zapojeným stranám. Sociálny a ekonomický prínos dobrovoľníctva potvrdzujú parciálne výskumy, štúdie a prieskumy. Dobrovoľnícke aktivity sú preto vnímané ako želaná súčasť života jednotlivca a spoločnosti.

Uznesením Európskeho parlamentu z 22. apríla 2008 o prínose dobrovoľníckej práce pre hospodársku a sociálnu súdržnosť Európsky parlament vyzýva členské štáty a regionálne a miestne orgány, aby uznali hodnotu dobrovoľníckej práce pri podpore sociálnej a hospodárskej súdržnosti. Okrem toho ich vyzýva na partnerskú spoluprácu s dobrovoľníckymi organizáciami a uskutočňovanie užitočných konzultácií s dobrovoľníckym sektorom, s cieľom rozvíjať plány a stratégie na uznanie, ohodnotenie, podporu, uľahčenie a podnecovanie dobrovoľníckej práce a vytvorenie stabilného a inštitucionálneho rámca pre rozvoj dobrovoľníctva. Podpore dobrovoľníctva by sa v rámci verejného diskurzu mala preto venovať pozornosť aj zo strany štátu, a to konkrétnymi krokmi, ktoré budú kreované a realizované v rámci medzisektorovej spolupráce. Kľúčovými prvkami infraštruktúry dobrovoľníctva sú legislatívna úprava a finančná podpora umožňujúce cielený rozvoj dobrovoľníctva.

Na Slovensku existuje základná legislatívna úprava dobrovoľníctva prostredníctvom zákona č. 406/2011 Z. z. o dobrovoľníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Tento zákon upravuje základné pravidlá a vzťahy v tejto oblasti. Vymedzuje dobrovoľnícku činnosť, dobrovoľníka, povinnosti vysielajúcej organizácie a prijímateľa dobrovoľníckej činnosti a náležitosti zmluvy o dobrovoľníckej činnosti. Zákon bol prijatý pred 10 rokmi a vytvoril základný rámec pre úpravu vzťahov pri realizácii dobrovoľníckej činnosti. Aplikačná prax legislatívnej úpravy v tejto oblasti priniesla niekoľko problematických bodov.

V Akčnom pláne Koncepcie rozvoja občianskej spoločnosti na Slovensku na roky 2019 – 2020 boli stanovené dve úlohy B.9. a B.10., konkrétne analyzovať potrebu legislatívnych zmien zákona č. 406/2011 Z. z. o dobrovoľníctve, ako aj návrhy súvisiacich právnych predpisov a pripraviť návrh mechanizmu priamej štátnej podpory dobrovoľníckych programov za účelom podpory dobrovoľníctva v rôznych oblastiach a predložiť ich na rokovanie vlády SR.

Zámerom navrhovaných právnych úprav je reagovať na problematické body aplikačnej praxe zákona č. 406/2011 Z. z. o dobrovoľníctve a ďalších právnych predpisov tak, aby bol umožnený rozvoj dobrovoľníctva v rôznych oblastiach spoločnosti. Zároveň navrhované úpravy vytvárajú rámec pre finančnú podporu dobrovoľníctva v budúcnosti zo strany štátu.

Návrh zákona je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, s nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky, zákonmi a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, medzinárodnými zmluvami a dokumentmi, ktorými je Slovenská republika viazaná, ako aj v súlade s právom Európskej únie.

Predkladaný materiál má pozitívne sociálne vplyvy a má negatívne vplyvy na rozpočet verejnej správy. Nemá vplyvy na podnikateľské prostredie, nemá žiadne vplyvy na životné prostredie, na informatizáciu spoločnosti ani na služby verejnej správy pre občana a nemá ani vplyvy na manželstvo, rodičovstvo a rodinu.

B. Dôvodová správa – osobitná časť

K čl. I bodu 1

Doplňuje sa predmet právnej úpravy o akreditáciu v oblasti dobrovoľníckych činností.

K čl. I bodu 2

Upresňuje sa citácia v poznámke pod čiarou na zákon č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarmi v znení neskorších predpisov. Podľa § 34 zákona č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarmi do celoplošného rozmiestnenia síl a prostriedkov môžu byť, okrem hasičských jednotiek, zaradené aj občianske združenia, ktoré sa zúčastňujú na plnení úloh podľa zákona č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarmi v znení neskorších predpisov. Celoplošné rozmiestnenie síl a prostriedkov je systém organizácie a rozmiestnenia hasičských jednotiek v závislosti od stupňa nebezpečenstva katastrálneho územia jednotlivých obcí.

K čl. I bodom 3, 5 a 10 (odseku 6)

Podľa aktuálnej právnej úpravy môže akákoľvek fyzická aj právnická osoba byť prijímateľom dobrovoľníckej činnosti. Aplikačná prax a skúsenosti inšpektorátov práce ukazujú, že zákon o dobrovoľníctve je často využívaný aj podnikateľskými subjektmi, ktoré nevykonávajú činnosť v prospech verejného záujmu alebo verejného prospechu. Podnikatelia namiesto pracovných zmlúv uzatvárajú s pracovníkmi zmluvy o dobrovoľníckej činnosti.

Podstatným charakterom dobrovoľníckej činnosti však je, že je vykonávaná vo verejný prospech. Zákon by mal teda definovať ako prijímateľov právnické a fyzické osoby, ktorých prvoradým cieľom nie je tvorba zisku či súkromného obohatenia, ale realizácia činností, ktoré naplňajú verejný prospech/záujem. Navrhovaná právna úprava sa opiera o definíciu verejného záujmu vymedzenú v zákone č. 112/2018 Z. z. o sociálnej ekonomike a sociálnych podnikoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

K čl. I bodu 4

Navrhovaná právna úprava reaguje na skutočný stav personálneho zabezpečovania služieb mnohých organizácií, a v tomto smere aj v aplikačnej praxi reálne využívaného potenciálu dobrovoľníkov. Na Slovensku je podľa viacerých výskumov aj aplikačnej praxe dobrovoľníctvo úzko spojené s členstvom v organizáciách. Podľa súčasnej právnej úpravy, aby sa fyzická osoba ako člen organizácie mohla považovať za dobrovoľníka (vo vzťahu k organizácii, ktorej je členom), musí ísť o výkon dobrovoľníckej činnosti mimo rámca jej povinností, ktoré jej vyplývajú z členského vzťahu. Ustanovenie, ktoré členom organizácií neumožňuje byť zároveň dobrovoľníkmi v tej istej organizácii, spôsobuje v organizáciách, ktoré fungujú na členskom princípe, problémy pri organizačnom a administratívnom zabezpečení činností dobrovoľníkov a chode organizácií. Členský vzťah síce zakladá z pohľadu občianskeho práva povinnosti a práva člena organizácie, ale tie sú veľmi často v stanovách či štatútoch organizácií definované všeobecne. V praxi sa stretávame s tým, že organizácie často v stanovách uvádzajú, že členovia združenia majú povinnosť vykonávať všetky aktivity v prospech združenia. Ak je v stanovách uvedené takéto alebo podobné znenie, ktoré zadáva členom povinnosť vykonávať všetky aktivity v prospech združenia, potom nie je možné určiť žiadnu činnosť, ktorú by títo členovia mohli pre občianske združenie vykonávať ako dobrovoľníci podľa aktuálne platnej úpravy v zákone o dobrovoľníctve. Zároveň často

v organizáciách neexistuje písomná zmluva, na základe ktorej by následne bolo možné pre členov organizácií pri výkone ich činností uzatvoriť úrazové poistenie, alebo iný typ poistenia a rovnako preplatiť výdavky spojené s výkonom činností. Členské organizácie, ako napríklad detské a mládežnícke organizácie, alebo dobrovoľné hasičské zbory, či mnohé iné, pritom využívajú členov na výkon dobrovoľníckych činností v organizácii. Navrhovaná právna úprava má umožniť členom organizácií byť zároveň ich dobrovoľníkmi a uzatvárať s nimi zmluvy o dobrovoľníckej činnosti.

K čl. I bodom 6 a 8

Aj keď aktuálna právna úprava neobsahuje vymedzenie všetkých dobrovoľníckych činností a uvádza, že za dobrovoľnícke činnosti je možné považovať najmä činnosti vymenované v zákone, explicitne uvedené činnosti, ktoré sa týkajú pôsobenia dobrovoľníkov v oblasti zdravotníctva doposiaľ absentovali. Navrhovaná právna úprava má podporiť výkon dobrovoľníctva v tejto oblasti, v ktorej zapojenie dobrovoľníkov prispieva k lepšej kvalite služieb.

K čl. I bodu 7

Dochádza k zjednoteniu/zosúladieniu pojmov s inými právnymi predpismi (napr. zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva v znení neskorších predpisov).

K čl. I bodu 9

Legislatívno-technická úprava v súvislosti s bodom 6.

K čl. I bodu 10 (odseku 5)

Upravuje sa výkon krátkodobej a dlhodobej dobrovoľníckej činnosti. Právna úprava súvisí s vytvorením dotačného mechanizmu na podporu dlhodobých dobrovoľníckych činností.

K čl. I bodom 11 a 13

Zákon o dobrovoľníctve ustanovuje v súčasnosti pre organizácie vysielajúce dobrovoľníkov a prijímateľov dobrovoľníckej činností niekoľko úloh, ako napríklad evidovať, vyberať a vysielat dobrovoľníkov či uzatvárať s nimi zmluvu. Medzi kľúčové prvky manažmentu dobrovoľníkov pritom patrí, že organizácia má osobu, ktorá je poverená koordináciou dobrovoľníkov. Kvalifikácia a úlohy tejto osoby sú uvedené v súčasnosti aj v rámci národnej sústavy povolání.

Dobrovoľníci môžu prispieť zvýšeniu účinnosti humanitárneho sektora pod podmienkou, že sú vhodne vybraní, vyškolení a pripravení na vyslanie, aby sa zaručilo, že budú mať potrebné odborné zručnosti a kompetencie pomôcť ľuďom v núdzi čo najúčinnšie, a za predpokladu, že sa im na mieste vykonávania poskytne vhodná podpora a zabezpečí sa vhodný dohľad. Vysokokvalifikovaní, dobre vyškolení a skúsení inštruktori, mentori a experti preto zohrávajú dôležitú úlohu pri podpore poskytovanej dobrovoľníkom v rámci dobrovoľníckej činnosti. Takíto inštruktori, mentori a experti sa môžu zapojiť do dobrovoľníckej činnosti s cieľom

usmerňovať a sprevádzať dobrovoľníkov a pomáhať podporovať rozvoj a budovanie kapacít dobrovoľníckej činnosti.

K čl. I bodom 12 a 14

Zákon o dobrovoľníctve v súčasnosti nestanovuje vysielajúcej organizácii ani prijímateľovi dobrovoľníckej činnosti povinnosť vystaviť dobrovoľníkovi potvrdenie o získaných zručnostiach, schopnostiach a skúsenostiach v dobrovoľníctve. Takéto potvrdenie umožní dobrovoľníkom lepšie uplatnenie sa na pracovnom trhu. Na Slovensku už existujú možnosti, ako vystaviť takéto potvrdenie, je však potrebné, aby to bolo upravené zákonom, čím by bola potvrdená hodnota dobrovoľníctva a skúseností vyplývajúcich z dobrovoľníctva s previazanosťou na pracovný trh.

K čl. I bodu 15

Legislatívno- technická úprava súvisiaca so znením navrhovanom v bode 19.

K čl. I bodu 16

V zákone o dobrovoľníctve je v súčasnosti definované, že zmluva o dobrovoľníckej činnosti má obsahovať okrem iného aj miesto výkonu dobrovoľníckej činnosti. V ostatných rokoch, a najmä v súvislosti s pandémiou COVID-19, sa výrazne rozvíja dobrovoľníctvo, pri ktorom dobrovoľník nie je priamo prítomný u prijímateľa alebo vysielajúcej organizácie a vykonáva dobrovoľnícku činnosť z domu, napríklad prostredníctvom informačno-komunikačných technológií. Navrhovaná úprava má explicitne uviesť, že miestnom výkonu dobrovoľníckej činnosti môže byť aj domácnosť dobrovoľníka.

K čl. I bodom 17 a 18

Zákon o dobrovoľníctve v súčasnosti nedefinuje výšku nákladov súvisiacich s výkonom dobrovoľníckej činnosti. Znamená to, že ak ide napr. o náklady na ubytovanie, dopravu a cestovné pri dlhodobých dobrovoľníckych projektoch a pobytoch, môže organizácia platiť náklady podľa súčasného zákona do akejkoľvek výšky. Organizácie majú voľnú ruku v určovaní výšky nákladov na dobrovoľnícke aktivity. Stáva sa, že zákon zneužijú a namiesto pracovno-právneho vzťahu uzatvoria vzťah na základe zmluvy o dobrovoľníckej činnosti a formou materiálneho zabezpečenia vyplácajú odmenu za výkon práce. Toto ukázala aj reálna prax pri využívaní dobrovoľníkov počas pandémie COVID-19 napríklad pri testovaní, kedy dobrovoľníci dostali úhradu nákladov vo výške 100 Eur, rovnakú skúsenosť majú aj inšpektoráty práce, ktoré riešili viacero podaní, v rámci ktorých bola dobrovoľnícka činnosť vyhodnotená ako závislá práca. Navrhovaná právna úprava umožní preplácať dobrovoľníkom výdavky iba na základe skutočne vynaložených výdavkov, pričom pri cestovnom, ubytovaní a stravnom sa bude vychádzať z právnej úpravy ako je definovaná v zákone o cestovných náhradách. Pri výkone dobrovoľníckej činnosti na Slovensku by sa náhrady poskytovali v rozsahu § 4 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, a to preukázateľné cestovné výdavky (možnosť aplikovať aj § 7 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách), preukázateľné ubytovacie výdavky, stravné v sume podľa § 5 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, preukázateľné potrebné vedľajšie výdavky, preukázateľné cestovné výdavky za cesty k návšteve rodiny; ďalej je možnosť ako nenárokové náhrady poskytovať iné ako vyššie uvedené náhrady. Pri výkone dobrovoľníckej činnosti v cudzine by sa náhrady poskytovali ako pri zahraničnej pracovnej ceste, a to preukázateľné cestovné výdavky (možnosť

aplikovať aj § 4 a 15 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách), preukázateľné ubytovacie výdavky, stravné v sume podľa § 13 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, preukázateľné potrebné vedľajšie výdavky, poistenie nevyhnutných liečebných nákladov v zahraničí, povinné alebo odporúčané očkovanie, výdavky za cesty k návšteve rodiny (na základe dohody); ďalej je možnosť poskytovať ako nenárokové náhrady iné druhy komerčného poistenia, vreckové a iné ako vyššie uvedené náhrady.

K čl. I bodu 19

Paragrafy 8 až 16 súvisia s vytvorením finančného mechanizmu na podporu dlhodobých dobrovoľníckych programov, ktorý je upravený v rámci článku IV tohto zákona, pričom obsahom tohto článku je novelizácia zákona č. 526/2010 Z. z. o poskytovaní dotácií v pôsobnosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

S cieľom zabezpečiť kvalitu práce s dobrovoľníkmi je mechanizmus postavený na akreditácii organizácií, ktoré pracujú s dobrovoľníkmi. Iba organizácie, ktoré získajú akreditáciu, budú môcť požiadať o podporu na rozvoj dobrovoľníctva v zmysle zákona o poskytovaní dotácií v pôsobnosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Organizácia teda v prvej fáze požiada o akreditáciu. Akreditácia v oblasti dobrovoľníckych činností (ďalej len „akreditácia“) je štátne overenie spôsobilosti vysielajúcej organizácie alebo prijímateľa dobrovoľníckej činnosti – právnickej osoby v oblasti dobrovoľníckej činnosti. Základnými podmienkami udelenia akreditácie sú aktívne vykonávanie činnosti žiadateľom podľa tohto zákona najmenej jeden rok a splňanie podmienok uvedených v § 9. Po získaní akreditácie môžu organizácie požiadať Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky o poskytnutie dotácie. Akreditácia organizácií môže tiež slúžiť ako značka kvality pre organizácie.

V jednotlivých paragrafoch je vymedzený postup pri akreditácii subjektov, ktorý vychádza zo skúseností iných akreditačných komisií a zo systému akreditácie organizácií v oblasti dobrovoľníctva v Českej republike. Pre organizácie má byť zároveň systém zjednodušením administrácie pri uchádzaní sa o dotácie.

Ustanovenie § 10 upravuje náležitosti žiadosti o akreditáciu a jej povinné prílohy. Výsledkom konania o udelení akreditácie je rozhodnutie o jej udelení alebo zamietnutie žiadosti, ak nie sú splnené podmienky pre udelenie akreditácie. Proti rozhodnutiu o udelení akreditácie sa nemôže podať odvolanie. Okrem samotného udelenia akreditácie, zákon umožňuje aj jej zrušenie. Ustanovuje sa doba platnosti akreditácie. Navrhuje sa doba štyroch rokov. Vymedzujú sa právomoci akreditačnej komisie, ktorú zriadi na účely rozhodovania o akreditácii Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Súčasne sa negatívnym výpočtom ustanovuje, kto nesmie byť členom akreditačnej komisie. Podrobnosti o činnosti akreditačnej komisie budú upravené štatútom, ktorý na tento účel vydá Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

Návrh zákona rozlišuje zánik akreditácie a zrušenie akreditácie. K zániku akreditácie bude dochádzať priamo zo zákona, ak nastanú skutočnosti uvedené v zákone. K zrušeniu akreditácie bude dochádzať na základe rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, a to z dôvodov uvedených v zákone. Zároveň sa upravuje nemožnosť prevodu alebo prechodu akreditácie na právneho nástupcu.

S cieľom dosiahnuť stav trvalo udržateľného systému podpory rozvoja dobrovoľníctva a zachovania prestíže „štátneho overenia spôsobilosti - značky kvality“ sa navrhuje upraviť

kontrolné mechanizmy zo strany štátu. Súčasne sa navrhuje umožniť podávanie sťažností na postup akreditovaných subjektov. Vybavovanie sťažností bude v pôsobnosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Zároveň sa ustanovuje, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky bude poskytovať akreditovaným subjektom dotáciu na rozvoj dobrovoľníctva. Dotácia bude vyplácaná z rozpočtovej kapitoly Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Náležitosti žiadosti o dotáciu, prílohy, vyhodnocovanie žiadostí a podobne upraví zákon č. 526/2010 Z. z. o poskytovaní dotácií v pôsobnosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (čl. IV návrhu zákona).

K čl. II

K bodom 1 a 2

Výkon dobrovoľníckej činnosti je činnosťou vo všeobecnom záujme – subjekty, ktorým sa dobrovoľnícka pomoc adresuje, sú subjekty, ktoré plnia verejnoprospešné účely. V praxi sa súčasne ukazuje, že firmy majú záujem podporovať zamestnancov v tom, aby sa realizovali v oblasti spoločenskej zodpovednosti a sú pripravené aj za takúto činnosť poskytnúť náhradu mzdy – teda sa riadiť podmienkami ostatných činností vo všeobecnom záujme. Podmienky a rozsah náhrady mzdy pritom môžu dojednať v kolektívnej zmluve alebo v rámci pracovných podmienok ako tzv. zamestnanecké benefity. Zostane tak na zamestnávateľovi, či a v akom rozsahu podporí zapájanie zamestnancov do spoločensky prospešnej činnosti, ktorú v praxi aj samy organizujú, pričom základný rámec zostáva zachovaný, teda náhrada mzdy zamestnancovi nepatrí, ak sa nedohodne so zamestnávateľom inak. V súčasnosti tí, ktorí dobrovoľníctvo zamestnancov chcú podporiť, robia tak v rozpore so zákonom. Takýto stav určite nie je prospešný a zdravý, keď konať vo všeobecnom záujme a podporovať zamestnancov v tom, aby boli voči spoločnosti zodpovední a všímaví, nemôže byť protiprávnym konaním.

K čl. III

Navrhovaná právna úprava reaguje na stav podpory vykonávania opatrení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, a v tomto smere aj v aplikačnej praxi reálne využívaného potenciálu dobrovoľníkov, ktorí svojou činnosťou nesporne zvyšujú kvalitu poskytovania opatrení sociálno-právnej ochrany a sociálnej kurately.

K čl. IV

K bodu 1

Na Slovensku doposiaľ neexistuje systematická finančná podpora dobrovoľníctva. Výnimku tvoria dotácie Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky v programe Služby mladým, ktoré podporujú dobrovoľníctvo a informácie o dobrovoľníctve, ale len mladých ľudí do 30 rokov. Náklady na dobrovoľníctvo ľudí nad 30 rokov, dobrovoľníctvo seniorov, podpora inklúzie všetkých znevýhodnených skupín obyvateľstva prostredníctvom dobrovoľníckej činnosti, či podpora organizácií, ktoré sa zaoberajú rozvojom dobrovoľníctva nie sú momentálne finančne podporované štátom. Výskum (Analýza socioekonomického prínosu neziskového sektora a stavu a trendov rozvoja občianskej spoločnosti. Bratislava: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky / Úrad splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre rozvoj občianskej spoločnosti, 2020) poukázal na niektoré problematické miesta, ktoré neumožňujú naplno rozvinúť potenciál organizácií pri podpore ľudí vo vykonávaní dobrovoľníctva.

Ako hlavné problémy boli identifikované: nedostatočná finančná udržateľnosť dlhodobých a systematických dobrovoľníckych programov v rôznych typoch a oblastiach pôsobenia organizácií, nedostatočné kapacity organizácií pre prácu s dobrovoľníkmi a dobrovoľníčkami, ktoré sa následne prejavujú v nižšej kvalite práce s dobrovoľníkmi a dobrovoľníčkami. Navrhovaná právna úprava má vytvoriť podmienky pre systematickú finančnú podporu dlhodobých dobrovoľníckych programov. Dlhodobá a pravidelná dobrovoľnícka činnosť prináša pridanú hodnotu, pretože spočíva v dlhodobej spolupráci s konkrétnymi dobrovoľníkmi, ktorí sa môžu podieľať na realizácii, alebo dokonca samostatne realizovať niektoré činnosti.

K bodu 2

Dotáciu možno použiť na úhradu vynaložených nákladov spojených s organizovaním a výkonom dlhodobej dobrovoľníckej činnosti. Medzi takéto náklady patria napríklad náklady na dobrovoľné nemocenské poistenie, dobrovoľné dôchodkové poistenie a dobrovoľné poistenie v nezamestnanosti a zdravotné poistenie, ak ich vysielajúca organizácia alebo prijímateľ dobrovoľníckej činnosti uhradza dobrovoľníkovi počas vykonávania dlhodobej dobrovoľníckej činnosti, a ktorých úhrada bola dohodnutá v zmluve o dobrovoľníckej činnosti, na úhradu nákladov na poistenie zodpovednosti za spôsobenú škodu dobrovoľníkom, nákladov na poistenie pre prípad úrazu dobrovoľníka, ak takéto poistenie uzavrela vysielajúca organizácia alebo prijímateľ dobrovoľníckej činnosti v prospech dobrovoľníka, na úhradu nákladov na materiálne zabezpečenie dobrovoľníka, školenia dobrovoľníkov, pracovné pomôcky, cestovné, ale aj náklady na koordináciu programu, teda náklady súvisiace so zaistením výkonu dobrovoľníckej činnosti.

K bodu 3

Konkretizuje sa subjekt, ktorému je možné poskytnúť dotáciu na dlhodobú dobrovoľnícku činnosť.

K bodu 4

Konkretizujú sa náležitosti prílohy žiadosti o poskytnutie dotácie ako aj zloženie hodnotiacej komisie na posudzovanie žiadosti o poskytnutie dotácie na rozvoj a podporu dobrovoľníctva v rámci dlhodobých dobrovoľníckych činností.

K čl. V

Účinnosť predkladaného návrhu zákona sa navrhuje od 1. marca 2023 vzhľadom na primeranú dĺžku legisvakancie a samotného legislatívneho procesu.